

ناشنیده‌هایی از «امام» درباره «زنان» (۷ و پایانی)

امام: اجر زنها بیشتر از مردهاست / خاطره فراموش‌نشده‌ی امام از یک «دختر ایرانی شجاع با روحی بزرگ!» / عظمت و معنویت این دختر بزرگ را هیچ شاعر و عارفی نمی‌تواند بیان کند!

«ناشنیده‌هایی از امام خمینی و امام خامنه‌ای درباره «زنان» یک مجموعه هفت قسمتی است که توسط واحد پژوهشی «بیان معنوی» گردآوری و گزیده شده و برای اولین بار منتشر و به نسل جوان و به ویژه بانوان ایرانی تقدیم می‌کند. قسمت هفتم و پایانی این مجموعه را در ادامه می‌خوانید:

امام خمینی | خواهرهای ما که در عصر نهضت شرکت داشتند ارزش اعمال آنها بیشتر بود از ارزش اعمال مردها / ارزش اعمال به معنویات اعمال است

زن مظهر تحقق آمال بشر است. زن پرورش دهنده زنان و مردان ارجمند است. از دامن زن مرد به معراج می‌رود... زنان در عصر ما ثابت کردند که در مجاهده همدوش مردان بلکه مقدم بر آنانند. زنان ایران، هم مجاهدات انسانی عظیم کرده‌اند و هم مجاهدات مالی... ایشان کردند جواهرات و طلاهایی که دارند، برای مستضعفین، عمده در این امور آن قصد پاک است. خداوند چند آیه برای چند قرص نان که حضرت امیر- سلام الله علیه- و عائله‌اش صدقه دادند، ... چند آیه نازل فرمود. این آیات برای قرص نان نیست، این آیات برای اخلاص، برای آنکه برای خدا بود. ارزش اعمال به معنویات اعمال است. خواهرهای ما که در عصر نهضت شرکت داشتند ارزش اعمال آنها بیشتر بود از ارزش اعمال مردها، آنها با پرده‌های عفاف بیرون آمدند و با پرده عفاف با مردان هم صدا شدند و پیروزی را تحصیل کردند و حالا هم با قصد خالص آنچه که در ایام عمر تهیه کردند برای مستمندان دادند. این ارزش دارد، متمکنین اگر میلیونها بدهند، به قدر ارزش این نیست.

(۲۷ اردیبهشت ۱۳۵۸ | صحیفه امام، ج ۷، ص ۳۴۱)

امام خمینی | کارهایی که آنها می‌کنند یک کارهایی است که دنبالش توقع اینکه یک مقامی داشته باشند، یا یک پستی را اشغال کنند، نیست / سربازان گمنامی هستند / این یک معجزه‌ای است که جای دیگر من گمان ندارم تحقق پیدا کرده باشد

من وقتی در تلویزیون می‌بینم این بانوان محترم را که اشتغال دارند به همراهی کردن و پشتیبانی کردن از لشکر و از قوای مسلح، ارزشی برای آنها در دلم احساس می‌کنم که برای کس دیگری نمی‌توانم این طور ارزش قائل بشوم. کارهایی که آنها می‌کنند یک کارهایی است که دنبالش توقع اینکه یک مقامی داشته باشند، یا یک پستی را اشغال کنند، یا یک چیزی از مردم خواش کنند، هیچ این مسائل نیست. بلکه سربازان گمنامی هستند که در جبهه‌ها باید گفت مشغول به جهاد هستند. و ما اگر فایده‌ای از این جمهوری اسلامی نداشتیم الا همین حضور ملت به همه قشرهایش در صحنه و نظارت همه قشرها در امور همه، این یک معجزه‌ای است که جای دیگر من گمان ندارم تحقق پیدا کرده باشد. و این یک هدیه الهی است که بدون اینکه دستهای بشر در آن دخالت داشته باشند خدای تبارک و تعالی به ما اعطا فرموده است. و ما باید قدر این نعمت را بدانیم؛ و اقتدا کنیم به این زنها و بانوان و بچه‌های پشت جبهه و آنهایی که در خود شهرهای مخروبه و نیمه مخروبه حاضرند. ماها باید از اینها اخلاق اسلامی و ایمان و توجه به خدا را یاد بگیریم. ماها ممکن است کارهایی که حتی خیلی هم مفید است. برای جامعه بکنیم، لکن برای خودمان مفید نباشد. ممکن است که ماها کارهایی انجام بدهیم که به صلاح جامعه است و جامعه از آن استفاده کند و جامعه را به پیش ببرد، لکن ما را به عقب ببرد؛ و در پیشگاه خدای تبارک و تعالی نه اینکه اجری نبریم، بلکه انحطاط پیدا بکنیم. ما باید به

این قشرهای توده مردم که بی‌توقع به کشور خدمت می‌کنند و به همه شما هم دارند خدمت می‌کنند به آنها اقتدا بکنیم و خودمان را اصلاح بکنیم. اگر ما هم آن روحیه را پیدا می‌کردیم، آن وقت کارهایمان همه یک وجهه پیدا می‌کرد. (صحیفه امام، ج ۱۴، ص ۲۰۴ | ۲۸ اسفند ۱۳۵۹)

امام خامنه‌ای | چرا اجر زنها بیشتر از مردها باشد؟ / چون کار مرد جلوی چشم است و تحسین مردم را دریافت می‌کند، اما خانمی که در خانه است، کسی نمی‌داند او چه کشیده و چه دارد می‌کشد

خانم‌ها، سختی‌هایی که شما از ناحیه شغل همسران متحمل می‌شوید، یک ذره‌اش هدر نمی‌رود؛ پای خدا حساب کنید و پاداش آن را از خدا بخواهید، و خدا پاداش خواهد داد. من همیشه گفته‌ام؛ در این قضایا، اجر خانم‌ها حداقل نیمی از مجموع اجر است. از من می‌پرسند چرا می‌گویید «حداقل»؛ عادلانه، پنجاه درصد، پنجاه درصد، زن و شوهر اجر خدا را تقسیم کنند؛ چرا اجر زن‌ها بیشتر باشد؟ من می‌گویم به خاطر اینکه وقتی مرد کاری انجام می‌دهد، جلوی چشم قرار دارد و همه آن را می‌بینند؛ لذا مقداری ستایش و جانب‌داری و تحسین از مردم دریافت می‌کند، این می‌شود یک مقدار از اجرش؛ اما خانمی که در خانه است، کسی نمی‌داند او چه کشیده و چه دارد می‌کشد، ستایش و کف زدن و هورا کشیدن و صلوات فرستادن، دیگر برای او نیست؛ پس همین اندازه، اجر او بیشتر می‌شود. (۸۳/۷/۲، کتاب خانواده، نشر صهبا، ص ۱۱۴)

امام خمینی | ارزش فعالیت زنها بیشتر از مردها بود

در نهضتی که ملت ما کردند، همه‌تان ملاحظه کردید که زنها پیشقدم بودند. بلکه فعالیت زنها در این باب ارزشش بیشتر از فعالیت مردها بود؛ برای اینکه همین خواهرها که ریختند در خیابانها و در مقابل توپ و تانک تظاهر کردند و مشت گره کردند، اینها مردها را، قدرتشان را دوچندان کرد. وقتی مردها ببینند که خانمها آمدند در مقابل توپ و تانک، آنها بیشتر اقدام می‌کنند. و ما دیدیم که این خواهرها در این نهضت یک سهم بسیار بزرگ داشتند. (صحیفه امام، ج ۱۰، ص ۱۸۳ | ۸ مهر ۱۳۵۸)

امام خمینی | خاطره فراموش‌نشده‌ی امام از یک «دختر ایرانی شجاع با روحی بزرگ!» / عظمتش را نویسندگان، شاعران، گویندگان، نقاشان، هنرپیشگان، عارفان، فیلسوفان، فقیهان و هرکس را که شماها فرض کنید، نمی‌توانند بیان و یا ترسیم کنند!

ما باید امروز که روز زن است و به حقیقت در ایران عزیز روز زن است، به زنان خویش افتخار نماییم. چه افتخاری بالاتر از این که زنان بزرگوار ما در مقابل رژیم ستمکار سابق، و پس از سرکوبی آن، در مقابل ابر قدرتها و وابستگان آنان در صف اول ایستادگی و مقاومت از خود نشان داده‌اند که در هیچ عصری چنین مقاومتی و چنین شجاعتی از «مردان» ثبت نشده است. مقاومت و فداکاری این زنان بزرگ در جنگ تحمیلی آنقدر اعجاب آمیز است که قلم و بیان از ذکر آن عاجز، بلکه شرمسار است. این جانب در طول این جنگ صحنه‌هایی از مادران و خواهران و همسران عزیز از دست داده دیده‌ام که گمان ندارم در غیر این انقلاب نظیری داشته باشد.

و آنچه برای من یک خاطره فراموش‌نشده است- باینکه تمام صحنه‌ها چنین است- ازدواج یک دختر جوان با یک پاسدار عزیز است که در جنگ هر دو دست خود را از دست داده و از هر دو چشم آسیب دیده بود. آن دختر شجاع با روحی بزرگ و سرشار از صفا و صمیمیت گفت: «حال که نتوانستم به جبهه بروم، بگذار با این ازدواج دین خود را به انقلاب و به دینم ادا کرده باشم.» عظمت روحانی این صحنه و ارزش انسانی و نغمه‌های الهی آنان را نویسندگان، شاعران، گویندگان، نقاشان، هنرپیشگان، عارفان، فیلسوفان، فقیهان و هر کس را که شماها فرض کنید، نمی‌توانند بیان و یا ترسیم کنند. و فداکاری و خداجویی و معنویت این دختر بزرگ را هیچ کس نمی‌تواند با معیارهای رایج

ارزیابی کند. و این روز مبارک، روز این زن و این زنهاست- که خدایشان برای اسلام و ایران و عظمت آن پایدار نماید. (صحیفه امام، ج ۱۶، ص: ۱۹۲ | پیام به ملت ایران به مناسبت روز زن | ۲۵ فروردین ۱۳۶۱)

امام خامنه‌ای | حضرت زهرا(س) چگونه می‌تواند الگوی یک دختر جوان باشد؟ / او خانمی است که در

خانه نشسته، و شوهرش مرتب در جبهه

سوال یک دختر دانشجو در جلسه با مقام معظم رهبری: «ما چگونه میتوانیم از زندگانی حضرت زهرا علیها سلام الگو بگیریم؟» پاسخ: ... نمونه بعد، مسأله همسررداری و شوهررداری است. یک وقت انسان فکر می‌کند که شوهررداری، یعنی انسان در آشپزخانه غذا را بپزد، اتاق را تر و تمیز و پتو را پهن کند و مثل قدیمی‌ها تشکچه بگذارد که آقا از اداره یا از دکان بیاید! شوهررداری که فقط این نیست. شما ببینید شوهررداری فاطمه زهرا سلام‌الله‌علیها چگونه بود. در طول ده سالی که پیامبر در مدینه حضور داشت، حدود نه سالش حضرت زهرا و حضرت امیرالمؤمنین علیهما السلام با همدیگر زن و شوهر بودند. در این نه سال، جنگهای کوچک و بزرگی ذکر کرده‌اند - حدود شصت جنگ اتفاق افتاده - که در اغلب آنها هم امیرالمؤمنین علیه‌السلام بوده است. حالا شما ببینید، او خانمی است که در خانه نشسته و شوهرش مرتب در جبهه است و اگر در جبهه نباشد، جبهه لنگ میماند - این قدر جبهه وابسته به اوست - از لحاظ زندگی هم وضع روبه‌راهی ندارند؛ همان چیزهایی که شنیده‌ایم: «**و يطعمون الطعام علی حبه مسکیناً و یتیماً و اسیراً انما نطعمکم لوجه الله**» (۳)؛ یعنی حقیقتاً زندگی فقیرانه محض داشتند؛ در حالی که دختر رهبری هم هست، دختر پیامبر هم هست، یک نوع احساس مسؤولیت هم می‌کند. ببینید انسان چقدر روحیه قوی می‌خواهد داشته باشد تا بتواند این شوهر را تجهیز کند؛ دل او را از وسوسه اهل و عیال و گرفتاری‌های زندگی خالی کند؛ به او دلگرمی دهد؛ بچه‌ها را به آن خوبی که او تربیت کرده، تربیت کند. حالا شما بگویید امام حسن و امام حسین علیهما السلام، امام بودند و طینت امامت داشتند؛ زینب علیها سلام که امام نبود. فاطمه زهرا سلام‌الله‌علیها او را در همین مدت نه سال تربیت کرده بود. بعد از پیامبر هم که ایشان مدت زیادی زنده نماند. این‌طور خانه‌داری، این‌طور شوهررداری و این‌طور کدبانویی کرد و این‌طور محور زندگی فامیل ماندگار در تاریخ قرار گرفت. آیا اینها نمی‌تواند برای یک دختر جوان، یک خانم خانه‌دار یا مُشرف به خانه‌داری الگو باشد؟ اینها خیلی مهم است. (بیانات رهبر معظم انقلاب در دیدار جمعی از جوانان؛ ۰۷/۰۲/۱۳۷۷)

اسلام به معنای واقعی زن را تکریم کرده است. اگر روی نقش مادر و حرمت مادر در درون خانواده تکیه می‌کند، یا روی نقش زن و تأثیر زن و حقوق زن و وظایف و محدودیت‌های زن در داخل خانواده تکیه می‌کند، به‌هیچ‌وجه به معنای این نیست که زن را از شرکت در مسائل اجتماعی و دخالت در مبارزات و فعالیت‌های عمومی مردم منع کند. عده‌ای بد و یا کج فهمیدند؛ یک عده‌ی مغرض هم از این کج‌فهمی استفاده کردند؛ کأنه یا باید زن، مادر خوب و همسر خوبی باشد یا باید در تلاش‌ها و فعالیت‌های اجتماعی شرکت کند؛ قضیه این‌طوری نیست؛ هم باید مادر خوب و همسر خوبی باشد، هم در فعالیت اجتماعی شرکت کند. فاطمه زهرا (سلام‌الله‌علیها) مظهر چنین جمعی است؛ جمع بین شئون مختلف. زینب کبری نمونه‌ی دیگر است. زن‌های معروف صدر اسلام و زن‌های برجسته، نمونه‌های دیگرند؛ این‌ها در جامعه بودند و حضور داشتند. (بیانات در سالروز ولادت حضرت فاطمه زهرا(س)؛ ۵/ ۱۳۸۴/۵) البته کارمندی، ماشین‌نویسی، فروشگی یک مغازه، اینها را ما فعالیت اجتماعی نمی‌دانیم (۶۳/۱۲/۴- نقش و رسالت زن، ج ۵، ص ۴۵، انتشارات انقلاب اسلامی؛ نقل به مضمون)

امام خامنه‌ای | رفع مظلومیت زن فقط در سایه‌ی «اخلاق» و «قانون» و «تهذیب و تہذب مردان» است

البته این را هم عرض بکنیم؛ شعارها و بافته‌های ذهنی غربی‌ها در مورد زن، هیچ نتوانسته جلوی ظلمی را که در خانواده و بیرون خانواده در طول تاریخ به زن‌ها میشده - که هنوز هم میشود - بگیرد. اگر فرض کنیم بشود در جامعه‌ای از مظلومیت زنان - که این مظلومیت هم

یک علل طبیعی و قهری دارد - جلوگیری کرد، فقط در سایه‌ی اخلاق و قانون و تهذیب و تہذب مردان است. اما امروز در غرب مطلقاً از این خبری نیست. آزار زنان، فشارهای گوناگون جسمانی و آزارهای روحی بر زنان در غرب، آمارهائی که الان دارند میدهند، بمراتب از کشور خود ما و از جاهائی که ما اطلاع داریم، بیشتر است. بنابراین جلوی آن مشکل را هم نتوانستند بگیرند، از این طرف هم این همه ضایعه ایجاد کردند. (بیانات رهبر معظم انقلاب در دیدار بانوان نخبه در آستانه‌ی سالروز میلاد حضرت زهرا(س)؛ ۱۳ / ۴ / ۸۶)

